

זמשך מעמוד 45) וייפול; בתי דינסצ'יק; חניתה צטנר; שלומית אמיר וקארין דונסקי. מיד היו כסכיכות 30\*20 דוגמניות וכות, אבל לא יותר מעשר היו וגמניות צמרת. וכמה מקבלת דוגמנית צמרת ל- נציגות אופנה? היא אינה מוכנה לענות. לא שאני נותרת ממסדהכנסה. יש לי מנהל- ושכונות והכל נרשם בספרים, אך אני לא הייתי רוצה לרבר על זה. ובכל את? 100\*70 דולר נטו.

### אסור להיות שמרנית!

הנה נכון שדוגמנית צריכה לעבור דרך חדרהמטיות כדי להצליח? זה ממש שטויות! מניין צצו הסיפורים האלה? מכל הסרטים למיניהם, מהטלוויזיה; בסרטים, כרי להוסיף יופי ונופך לעניין, מכניסים



דוגמנית ירון בעלת נתונים מתאימים

דוגמנית למיטת מנהלהחברה. אולי באמת יש כל מיני פריכות שהיו רוצות להאציף בדוגמנות וחושבות שזו הדרך. לי אף פעם לא היו הצעות מגונות כאלה! מה היא מייצעת לדוגמנית מת- חילה? קודם כל, אם היא מחליטה לעבור קורס, עליה לבחור את ביתהספר המתאים ובעל המוניטין. אני מרגישה זאת, כי לאחרונה צצו כל מיני ארחייפרו, שהחליטו לפתוח בתיספר לדוגמניות. אני אמליץ להן לבקר כתצוגות אופנה, לעיין ביוזרבלים ואפילו להתייעץ עם דוגמניות מנוסות. אני גם ממליצה להירשם לסוכנות דוגמניות.

ומי לדעתה, מתאימה להיות דוגמנית? על, האשה להיות בעלת נתונים מתאימים, כמו גובה מ'1.70 מטר עד אין סוף — גם כחורה שגובהה 1.85 מטר זה בסדר. מידותיה צריכות להיות 38\*40. אסור לה להיות שמרנית, היא צריכה להיות פתוחה לשינוי הופעה ותדמיתה כהתאם לאופנה או לבגדים שהיא לובשת בתצוגה. דוגמנית להיות לה חייבת להיות יפה, קסטיביות. אני לדוגמה, לא הצלחתי כעובדת בדוגמנית בגלל יופי אלא בגלל שאר התכונות שמרניות. לפני שחוגה חודשים בערך, מספרת רותי, נפטר אביה בפיתאומיות. הייתי כשוק רציני. תקופתה לא דיגמנתי

ויצאתי מעניין העבודה. כשהתחלתי לקבל תצוגות, הרגשתי שאני כבר לא אותה רותי. זה לא היה זה. לא היה לי את אותה חרוותההיים, וזאת היתה הפעם הראשונה שהתחלתי לחשוב על פרישה. תמיד קיוויתי שאני אפרוש מרצון ולא מחוסר-כריה, כשיפסיקו להזמין אותי. אני שמחה שהגעתי להחלטה הזאת בעוד מועד. זאת החלטה מאוד-מאוד קשה, ואני לא מאשימה אף דוגמנית שהחלטה קשה עליה, ושהיא רוחה את הקץ, על אף שהיא יודעת שעליה לפנות את מקומה.

מה לדעתה הקריטריונים לפרישת דוגמנית? אין קריטריונים, זה בעיקר עניין של הרגשה אישית. זה יכול להיות אחרי שש שנות עבודה או 16. צריך לצאת מתוך הנחה שערך כמה שאת טובה במיקצועך, מכיוון שאת טובה ומופיעה הרבה את פשוט נשחקת. נמאס לראות את אותן הפנים על המסלול, הקהל רוצה פנים חדשות וצריך לפנות את המקום לדור חדש. האם לדעתה יש קשר לגיל ולהופעה היציבית?

לא, בהכרח. יש בחורות בנות 24 שלא נראות מספיק טוב ואינן מלוטשות, ולעומתן יש מבוגרות שיש להן הרבה יותר מה להציע. ההוכחה לכך היא שכל חברותי הוותיקות עדיין עובדות. לן פה ושם — הן עובדות ממש, כמעט יוסיים. לפעמים יש להן שתי תצוגות ביום, וזאת ההוכחה שאין גיל לפרישה. חברותי הוותיקות נראות עדיין נהדר.

דוגמנות זה מיקצוע מאוד אכזרי, אם לא נראים טוב ולא מתאימים — פשוט לא עובדים. אין הוכחות. זה קשה לפרוש, זה כואב, אבל צריך לעשות את זה כמוקדם או כמאוחר. גם קארין דונסקי נשאלה אם יש קריטריונים לפרישת דוגמנית. היא השיבה: לדעתי, אין לכך גיל. זה תלוי איך אותה הדוגמנית נראית ומה הרגשתה לגבי העבודה, ואם הקהל עדיין אוהב אותה. הקהל וצילצולי הטלפון לתצוגות הוא הכארומטר העיקרי.

לדעתה של שלומית אמיר אין בארץ קריטריונים לפרישה. אך כאשר אני ארגיש שאני לא מתאימה, אפרוש! הליכה מלכותית

### הליכה מלכותית

אנה גרנפור, הפרונית הידועה, מכירה את רותי ירון ועדה איתה שנה. היא אומרת עליה: היא היתה דוגמנית מעולה, מרשימה ואחרית. הרומנות היתה אצלה בנשמה, היא בחרה בקאריירה מכאיבה, שבה היא נותנת חלק גדול מחייה לקהל, אך מגיע הרגע שבו היא בעצמה יודעת שעליה לפרוש.

רותי הגיעה לשיא הקאריירה שלה, ועכשיו כנראה זמנה לפרוש, כשיאה בשיא. רותי היתה אחת הדוגמניות הטובות שיו לנו. עבוד פתוביוור, שמעבר עם רותי שנים רבות, אומר לה: לא ייתכן שבעונה הבאה, כשצאלצל אלייך, תדגמני את קולקציית הקיץ שלי! והוא מוסיף: לא היתה לי כמעט תצוגה שרותי לא עבדה איתי. אני אוהב אותה מאוד כאדם, ובעיקר את צורת הליכה המלכותית הדוגמנית. צורת יוצגת רותי כנוילה שלה כזהלה, הגינה הגדולה ירוקה ומושקית, האווירה בסלון הקימה. הריטים כסינגון עתיק, מפות ווילונות תחרה, צמחים תלויים, תמונות שמן אורגניליות ושושנים ריחניות מן הגינה כאגרסל. ומה עכשיו, כשהטלפון ימשך לצלצל והיא תסרב?

צא, אמנם פרשתי מתפקידי כדוגמנית, אך נשאיתי בעולם הרומנות. בימים הקרובים אתחיל ללמד בכיתהספר לדוגמנות גרבו, ואגדל דור חדש של דוגמניות מצליחות ושאפתניות. אורנה גלזן

### פראי גרול

(המשך מעמוד 49)

הסוודרים שעיצבה שרה השנה הם בסינגון המראה הגרול, הרחב והזרוק. כשקר מאוד אפשר ללבוש מתחתם סוודר גולף, הנמצא דרך קבע בארונה של כל אחת, ולוותר על המעיל. השרוולים רחבים ושמוטים, ואת הסוודר מעטרת פיסות פרווה בצבע תואם, טבעות פלסטיק התפורות באי-סדר מתוכנן ואפליקציות של צמר סרוג.

ציבעי הסוודרים לחורף זה הם שחור, אפור-חומים ואדמומים. גם הריה המושלגים של שווייץ השפיעו רבות על שרה מילר, שמאו שניסתה להחליק על השלג הצלחה בשנה שעברה, היא כער כל מה שקשור לסקי. זה מתבטא גם כסוודריהסקי שלה, שהם גרולים ולבנים, כאורך הירכיים, כך שאפשר לכוון סביבם תגורה וללוכשם מעל זוג מכנסיים תואמים כמו ג'ינס, טרנינג או מיכנסי צמר טובים. מחירי הסוודרים הם מ'70 דולר ומעלה, אומרת שרה מבלי להניד עפעף. והסוודרים נקנים בימים אלה: מה זה נקנים, משיכה שרה, הם נחטפים כמו לחמניות טריות!

אבנים ונוצות. גם תמרה יובל, כשהיא מתפנה מעיצוב שימלת-כלה או מתכנן שימלת-ערב, היא בין הסרגניות. היא אחראית לסוודרים יפהפיים, העשויים רצועות דברכותנה, קטיפה ומשי.

אני קורעת כל מיני בדים לרצועות דקיקות, טורגת אותם בעירוב ורוק מת עליהם אפליקציות מאותם סמטור-טים. הסוודרים הם בצבעים שונים: בריק, לבן, שחור, חאקי ואפור. די מחירים הם גבוהים — 45.000 שקל לסוודר.

למי שבכל זאת מעדיפה סוודרים מיוכאים, יבאה האופנאית נילי טופו סוודרים איטלקיים, עבודת-יד ועבו-רתימכונה. הכביעה היא ספריגתי המכונה היא כל-כך יפה, שזה מטעה ונראה כמו סוודר בעבודת-יד. שני סוגי הסוודרים מקושטים ורקומים בציורים, הסרוגים על הסוודר עצמו, כאבנים ציבועיות, ננוצות ובריקמות למיניהן, כשצבעי הסוודר הם שחור, אפור, כורדו, כחול ולבן. לרוב הסוודרים האיטלקיים יש כתפיים מודגשות וגזירה המחמיאה לגוף האשה — לא רחבה מדי ולא צמודה מדי. והמחירים? באמת לא נוראיים. 100—200 דולר.

ואם מדברים על מכונה, אז גם בארץ יש שפע של סוודרים ממוכנים, שנסרגו במכונה, וסינגונם הוא המראה הטבעי.

לרות ולמלאות. אופנת ניבה מציעה לנשים סוודר כותנה בסריגת בוקלה עם שרוולי קימונו אופנתיים, שעיצבה גני בי. מחירו: 3,600 שקל בלבד. אבל זוהי כותנה, שאינה שומרת על חום הגוף כמו צמר.

חברת פולגת מציעה לסרגניות, לאותן שסריגה בחורף הוא תחביבן הקבוע, מיכר דוגמאות הוראות-סריגה. הנטייה היא עדיין להזמרים טיבעיים מצמר נקי, אך קשה לוותר על היתרונות של טיפול וכביסה נוחים, המאפיינים את החוטים הסינתטיים או את הערובות הצמר והאקרילן. בחברת גבי מודל מאמינים בשילובים של חצאיות וחולצות סוודר, היוצרים חליפה למי שרוצה, ומי שלא יכולה ללבוש כנפדר — זוה לפי העיצוב של גבי פינשטיין. הם עובדים עם תערובות, עם צמר מוהר המכיל אקרילן, ויתרונו בכך הוא שהוא כביס יבד, לא משנה את צורתו, נוח לשימוש ואינו מתקמט.

הצבעים השולטים הם גוני האפור למיניהם. השחור והלבן. מחירו של סוודר הוא 5,500 שקל. מחיר החצאית 5,500 שקל. סריגת-הכותנה של היום, אומרת גבי, היא סריגה רמוית עבודת-יד, שהיא באופנה היום. החליפה הקלסית של פעם יצאה מהאופנה, היום כבר לא מעצבים חצאית-פליסה, אלא חצאית קלוש רחבה, המחמיאה לגזירה בכך שבאיזור הירכיים היא צמודה יותר ומתרחבת כלפי מטה, כך, שהחצאית מתאימה גם לנשים רות וגם למלאות.



רון ואמו ליזיקה מחלת-נפש במישפחה

היו הבגדים אותם לבש ביום שנעצר בנמלהתעופה, כמארס השנה, כאשר עמר לעזוב את הארץ ולנסוע לרומק. בעשרת החודשים, שאותם בילה רונן במעצר עד היום, הוא הוריד הרבה ממישקלו. כאשר נעצר, נראה כילדון ענקי, בעל פנים עגולות וגוף שמנמ. ככלל התעדה רמותו. הוא עדיין מתנשא לגובה של 1.90 מטר אבל גופו הפך אתלטי.

אמו, ליזיקה שגיא, הקוסמטיקאית הנודעת, אינה מזניחה את בנה אפילו לרגע. יחד עם בעלה השני וקבוצה של חברות טובות, היא יושבת באולם במהלך כל הישיבות, ועוקבת אחרי בנה בעיניים אוהבות.

כאשר סיפר רונן על כך שברגע שנעצר בנמלהתעופה ככלו את ידיו ואת רגליו, ואחר-כך הפשיטוהו עירום וביקשו ממנו להתכופף וחיפשו כגופו בעזרת מקל, נראו רמעות בעיני האם. אבל מנת השפלותיו וסיבלו של רונן לא נגרמו שם, הם רק התחילו. השוטרים חקרו אותו על רצח הברוקר. הם זרקו בו אישומים וצעקו עליו "מרוע רצחת אותו!" "מרוע ירית בו כגב?" רונן, שמעולם לא ישב במעצר ולא ידע את הצפוי לו, היה המום ומפוחד.

אם יהיה צורך, אני אשכור לך את עורך-הדין של גומאדי" אמר אביו של רונן שני-שגיא, כאשר ראה בשלב מסוים כי בנו מסתבך מאוד. רונן מסר כמה וכמה הודאות למישטרה, שבהן סיבך את עצמו כאופן מחולט ברצח הברוקר יעקב אלטרר בי' בפברואר השנה.

כאשר היו כירי החוקרים כל הודאותיו של רונן, הם ראו את תיק-הרצח כתיק סגור, והעבירו אותו לפרקליטות, כדי שזו תגיש כתב-אישום. ואומנם, רונן וחברו, גילי-גל, נעצרו עד תום ההליכים, ונאשמו עליידי החובעת מרים רוזנטל ברצח בכונה תחילה.

אביו של רונן לא שכר אמנם את שירותיה של ר"ר ערנה קפלן, עורכת-הדין שייצגה את רחמים (גומאדי") אהרוני, אך הוא השיג עבורו את עורכי-הדין אמנון זיכרונני ואביגדר פלדמן, שהתמחו ביוכיים כתיקים סגורים.

לא היתה זו הפתעה למישפטנים, שסניגורו של רונן התחיל את המשפט בבקשה לפסול את הודאותיו של רונן במישטרה. בלי ההודאות יהיה מצבם של שני הנאשמים קל הרבה יותר, ועבודתה של התביעה קשה שבעתיים.

## מה מתכנן רונן שני-שגיא, הנאשם ברצח הברוקר אלטרוביץ, כדי להיחלץ מהרשעה ברצח?

קיצלתי מכות מכל הכיוונים. העיד. אתה לא מספיק לקבל סטירה אחת, ואתה כבר מקבל סטירה שנייה. אתה לא גומר לקבל בוקס אחד, וכבר אתה מקבל בוקס שני. אתה לא יודע מאיפה זה בא ומי נותן לך את זה. גם הנגה של המכונית שלח ידיים מקדימה והיכה אותי תוך כרי נסיעה."

אחרי קבלת-הפנים הזו בנמל-התעופה, הוכנס לחדר-כלשים במיש-טרט מרחב הירוקן. שם צחקו עליו השוטרים ואמרו לו, לדרביו, כי יסורו שיסבול בכלא, כי יש להם קשרים בכל מקום.

החוקרים לקחו אותו, לדרביו, אל מקום הרצח, ליד נהר הירוקן, ואמרו לו: עכשיו אתה הולך לצלול, לראות איפה האקרה! רונן אומר כי היה בטוח שתכיף לוקחים אותו לצלול, כשהוא לבוש וככול באזיקים. החוקרים התחילו לשרבב לחקירה גם את שמו של גיל כרגל. הם אמרו לרונן כי התיק נעול עליו, ושאלו אותו

כעורכי-דין מעולים, לא הונחו הסניגורים כל עליה משפטית לפסילת הודאה. רונן טען מצד אחד כי ב' מישטרה הוכה, הושפל וכונה, כדי לסחוט ממנו הודאות, ומצד שני טען כי פותה, וכי הוכסה לו שהמישטרה תתמוך בבקשת חנינה עבורו, אם יורה באשמה.

### ילד טוב מבית טוב

אשר עלה רונן על רוכן-העדים במישפט-הוואט שלו, התגלה כחבור שקט ועדין. כאשר סיפר כי החוקרים חשדו אותו מהחיים בכלא, ואמרו לו כי אם לא יורה יגרמו לכך ש,יזיינו אותו בתחת", היה מתנצל לפני בית-הדישפט ומשפיל את עיניו. הוא נראה כמו ילד טוב מבית טוב. אל מבריק, אבל גם לא חטראישיות. הוא היה לבוש בלייזר שחור מי קטיפה וחולצת-פסים אופנתית. אלה